

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Kampmannsgade 1
1780 København V

Kontor: Færdsels- og våbenkontoret
Sagsnr.: 2006-155-0152
Dok.: MKO41010

Bidrag til Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 280 fra Folketingets Retsudvalg.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ved brev af 8. marts 2006 anmodet Justitsministeriet om bidrag til Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 280 af 6. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmålet har følgende ordlyd:

”Med vedtagelsen af L 163, 2003-2004 blev pr. 1/7-04 indført en autorisationsordning for dørmænd, således at der kan stilles krav om, at de har den fornødne uddannelse og dermed de nødvendige kvalifikationer.

Økonomi- og erhvervsministeren oplyste i Erhvervsudvalgets betænkning over lovforslaget bl.a., at ”Min forventning er, at den obligatoriske dørmandsuddannelse vil bidrage til at gøre det mere sikkert at færdes i nattelivet. Gennem uddannelse vil de personer, der fungerer som dørmænd, få en viden, der sætter dem i stand til på forsvarelig vis at håndtere de situationer, der naturligt kan opstå i deres virke. Denne forventning baserer jeg på den tætte inddragelse af branchens parter og politiet, der har været under udarbejdelsen af lovforslaget. Uddannelsens målformulering afspejler således de ønsker, som både restaurationsbranchens parter og politiet har til en forsvarelig dørmandsuddannelse.”

Ministeren bedes bl.a. på baggrund af indhentede udtalelser fra restaurationsbranchen og politiet redegøre for erfaringerne med autorisationsordningen.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen, Foreningen af Politimestre i Danmark og Politidirektøren i København.

Rigspolitichefen har oplyst følgende:

”Rigspolitichefen skal oplyse, at autorisation som dørmænd meddeles af politimesteren (politidirektøren) i den politikreds, hvor ansøgeren bor, jf. herved § 15 a, stk. 1, i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation træffes ligeledes af det lokale politi, jf. lovens § 15 d, stk. 2.

Rigspolitichefen forestår alene udstedelse af personlegitimationskort, når autorisation er meddelt, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 265 af 13. april 2005 om dørmænd.”

Foreningen af Politimestre i Danmark har oplyst følgende:

”Foreningen skal på grundlag af udtalelser indhentet fra politimestrene i Ålborg, Århus og Odense udtale følgende:

Der er almindelig tilfredshed med autorisationsordningen, som skønnes at have medvirket til at hæve dørmændenes faglige kompetencer og til at forbedre samarbejdet mellem dørmænd og politiet.

Man finder uddannelsen tilstrækkelig, men det anføres, at det undervisningsmateriale, der er fremstillet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, er mindre anvendeligt og derfor flere steder er erstattet af bogen ”Dørmænd” udgivet af Erhvervsskolernes Forlag.

Politikredsene har givet udtryk for, at man ikke har dårlige erfaringer med, at en meddelt autorisation er gældende i hele landet, men der bør etableres et register over de meddelte autorisationer med forespørgselsadgang døgnet rundt.

Det anføres, at der er så stor forskel på kravene til almindelig vagtvirksomhed og stillingen som dørmænd, at bestemmelsen i restaurationslovens § 15 a, stk. 3, bør ophæves.

Der er endvidere peget på, at der er tvivl om rækkevidden af restaurationslovens § 15 a, idet der tilsyneladende ikke er hjemmel til at kræve autorisation af ”receptionister” i kasinoer, uagtet disse udfører en virksomhed, der svarer til dørmænd, ligesom det er tvivlsomt, hvorvidt der kan stilles krav om, at kontrollører på fodbold- og isstadioner skal autoriseres, uagtet der udskænkes alkohol under fodbold- og ishockeykampe.

Endelig gør man opmærksom på, at ordningen med en foreløbig autorisation betinget af, at den pågældende er optaget på en godkendt uddannelse, bør betragtes som en midlertidig foranstaltning og derfor nu må ophøre, idet den dels påfører politiet en ekstra arbejdsbyrde og dels medfører, at den pågældende kan virke som dørmænd uden at besidde de fornødne uddannelsesmæssige kvalifikationer.”

Politidirektøren i København har oplyst følgende:

”Jeg kan oplyse, at Københavns Politi i perioden fra den 1. juli 2004 til den 22. marts 2006 har behandlet i alt 296 sager vedrørende autorisation af dørmænd.

Af disse 296 sager har en del været midlertidige autorisationer, der efterfølgende er annulleret, ligesom en del autorisationer vedrører personer, der nu er bosiddende i udlandet, hvorfor det nøjagtige tal for dørmænd, der p.t. arbejder med autorisation i Københavns Politikreds, ikke kendes præcist.

Uddannelsen af dørmænd i København forestås af Hotel- og Restaurationsskolen og Københavns Tekniske Skole, hvor der i uddannelsesforløbet er afsat timer til et møde med politiet.

Samarbejdet med Hotel- og Restaurationsskolen varetages af personale fra den afdeling fra Københavns Politi, der varetager det daglige arbejde omkring autorisationer og tilsyn med dørmandsvirksomhed. På møderne redegøres for Københavns Politis ønsker og forventninger til dørmændene, ligesom der redegøres for, hvorledes politiet finder, at dørmændene skal optræde i forhold til restaurationernes gæster, herunder omkring voldelig optræden og forskelsbehandling. Eleverne stiller erfaringsmæssigt og får besvaret en lang række spørgsmål af politifolkene.

I relation til Københavns Tekniske Skole varetages samarbejdet af Politiskolen.

Det er Københavns Politis opfattelse, at uddannelsen, underviserne og det undervisningsmateriel, der anvendes i forbindelse med undervisningen, er af udmærket kvalitet og er egnet til at bibringe de kommende dørmænd viden om, hvorledes man kan og skal optræde som dørmænd.

Det er Københavns Politis opfattelse, at det med fordel kan fastsættes som en obligatorisk del af undervisningsplanen for dørmænd, at 1-2 timer af undervisningen afsættes til et møde med det lokale politi, hvor erfaringer og holdninger kan videregives og drøftes.

Der bemærkes endeligt, at der ikke ses at være væsentlige ulemper forbundet med den nuværende fremgangsmåde for autorisation af dørmænd. Der er dog set eksempler på, at dørmænd er fraflyttet en mere restriktiv politikreds for at bosætte sig i en anden og mindre restriktiv politikreds, for på den måde at opnå autorisation som dørmænd. Disse tiltag vil eventuelt kunne undgås ved en mere centralt placeret autorisation af dørmænd.”

Det er Justitsministeriets overordnede opfattelse, at den eksisterende autorisationsordning vedrørende dørmænd i restaurationsloven fungerer på tilfredsstillende vis.

For så vidt angår ønsket om en mere centraliseret behandling af sager vedrørende autorisation af dørmænd skal Justitsministeriet henlede opmærksomheden på, at regeringen med fremsættelsen af lovforslag nr. L 168 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) har lagt op til en omfattende og gennemgribende reform af dansk politi. Et centralt mål med reformen, der indebærer en sammenlægning af de nuværende 54 politikredse til 12 politikredse, bliver at sikre en mere ensartet og effektiv politibetjening overalt i landet. Med reformen foreslås det også, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter restaurationslovens § 15 a fremover skal kunne påklages til Rigspolitichefen, som dermed får en central og koordinerende rolle på området.

Med hensyn til spørgsmålet om central registrering har Rigspolitichefen overfor Justitsministeriet telefonisk oplyst, at alle autorisationer meddelt i medfør af restaurationslovens § 15 a registreres i Det Centrale Rettighedsregister, som indeholder oplysninger om personer, for hvem der gælder særlige vandelskrav. Registreringen skal bl.a. sikre, at politikredsen, hvori dørmænd er autoriseret, underrettes, såfremt dørmænd sigtes eller dømmes for kriminelle forhold uden for politikredsen.

Herudover fører Rigspolitichefen et register over udstedte personlegitimationskort i medfør af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 265 af 13. april 2005 om dørmænd.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at man i øjeblikket undersøger mulighederne for at tilvejebringe elektronisk adgang for politikredsene til oplysninger vedrørende autoriserede dørmænd.

Hvad angår rækkevidden af restaurationslovens § 15 a, skal Justitsministeriet bemærke, at det fremgår af lovens forarbejder, at der ved udtrykket ”dørmand” først og fremmest forstås en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer. Herudover vil dørmænd kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrige personale betryggende måde. Såfremt en ansat varetager sådanne opgaver, vil den pågældende være omfattet af lovens dørmændsbegreb, uanset den pågældendes stillingsbetegnelse i øvrigt. Derimod vil f.eks. en tjener, en billetkontrollør i et teater med alkoholbevilling eller en receptionist på et hotel ifølge forarbejderne ikke være omfattet af begrebet ”dørmand” i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage disse opgaver og funktioner.